

Παράκληση Οσίου Ξενοφώντος

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὀδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθεία. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τοὺς μονοτρόπων ὑφηγήτορας δεῦτε, ἐν ψαλτηρίῳ καὶ εὐήχῳ σαμβύκη, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν βοῶντες αὐτοῖς· Ξενοφῶν, Ἀρκάδιε, Ἰωάννη, Μαρία, δένδρα εὐθαλέστατα τῆς ἐρήμου ἀπαύστως, ἐκδυσω-πεῖτε ῥύσασθαι ἡμᾶς, ἐξ ἀνηκέστου, φθορᾶς τὸν Φιλάνθρωπον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ Σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ἐναντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμα Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τὴν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις

καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καί οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καί ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΟΙΚΟΝ ΛΙΤΕΤΑΙ ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ξενίαν παράσχου μοι Ἰησοῦ, ἐν τῇ σωτηρίῳ, Ἐκκλησίας Σου κιβωτῷ, καὶ δέξαι με ἄχρι τελευτῆς μου, ἐν τοῖς χωρίοις αὐτῆς ἐργαζόμενον.

Ἐνώτισαι ταύτην τὴν πενιχράν, παράκλησιν κλῆμα, εὐθαλέστατον Ξενοφῶν, καὶ βότρυν ἀξιώσόν με φέρειν, ἔργων χρηστότητος ὅπως σωθήσομαι.

Νεκρώσαντες ἅπαν τὸ γεηρόν, Ἀρκάδιε θεῖε, Ἰωάννη καὶ Ξενοφῶν, ὁμοῦ σὺν Μαρίᾳ ἰσαγγέλως, ἐν ἀπροσίτοις ὁπαῖς ἐβιώσατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τρίστηνος δέομαι Μαριάμ, θεόγραπτε τόμε, σωτηρίας τῶν χοϊκῶν, ἐν βίβλω ζωῆς κατάγραφόν με, τὸν ἐκζητοῦντα τὴν θείαν πρεσβείαν Σου.

Ῥδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Φωτοφόρον τετράδα, τῶν ἀρετῶν ἔγνωμεν, Ξενοφῶντα καὶ Ἰωάννην, ἅμα Ἀρκάδιον, σὺν τῇ Μαρίᾳ πιστοί, τοὺς ἐν ἐρήμῳ φανέντας, ὡς πλειάδα πάμφωτον, κόσμον αὐγάζουσιν.

ὦ Ἀρκάδιε θεῖε, Σαββαΐτων καύχημα, καὶ τῶν μοναστῶν Ἰωάννη, τὸ ἀκροθίνιον, πανευκλεές ξυνωρίς, Χριστὸν δυσώπει ῥυσθῆναι, ἐκ δεινῶν κολάσεων, σὲ τοὺς γεραίροντας.

Νικηφόρως τὸν βίον, ὦ Ξενοφῶν Ὅσιε, καὶ Μαρία σύμβιε τούτου, ἐπερατώσατε, ἐν οὐρανοῖς δὲ τανῦν, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπεῖτε, τὸν Χριστὸν λυτρώσασθαι, πάντα ἐκ θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Τρισμακάριστε Κόρη, παρθενικὸν καύχημα, ἐν ταῖς Σαῖς ὠλέναις τὸν κόσμου, Κτίστην ἐβάστασας, διὸ ἐκ βάθους ψυχῆς, δοξολογῶν σε κραυγάζω· ἐξ

ἀμπλακημάτων μου, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Διάσωσον, ὦ συνοδεία ὀλβία τοῦ Ξενοφῶντος, σοὺς ἰκέτας ἐκ συμφορῶν κινδύνων καὶ θλίψεων, ὡς χάριν εὐροῦσα παρὰ Κυρίου.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμή.

Προστάται θερμοί, καὶ πύργοι ἀδιάσειστοι, ἐλέους πηγαί, καὶ ὄρμοι γαληνότατοι, Ξενοφῶν Μαρία τε, Ἰωάννη σεπτὲ καὶ Ἀρκάδιε, ἐκδυσωπεῖτε τὸν Δημιουργόν, ὑμᾶς τοὺς τιμῶντας πόνων ῥύσασθαι.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁδυνῶν με ἀπάλλαξον, Ξενοφῶν θεόφρον ψυχῆς καὶ σώματος, ὁ ἐκῶν οἰκήσας ἔρημον, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Παντάνακτος.

Σαρκικῶν ὦ Ἀρκάδιε, φρονημάτων ὠφθης σαφῶς ἀνώτερος, ὅθεν δεῖξόν με τὸν μέλποντα, σὲ δεινῶν συγχύσεων ὑπέρτερον.

Οὐρανίου φρονήματος, ἐμπλησθεῖσα ἔλιπες πλοῦτον βρότειον, ὅθεν κράζω σοι οὐράνωσον, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν Μαρία πάνσεμνε.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμὸς γεννηθήτω μοι, ἡ Σὴ μεσιτεία Θεογεννήτρια, καὶ δεινῶν κακῶν ἐκλύτρωσις, γένους τῶν μερόπων παραμύθιον.

Ῥδὴ ε´. Φώτισαν ἡμᾶς.

Κόσμου χαμερπῆ, συνοδεία ἐγκατέλιπες, τοῦ πανσόφου Ξενοφῶντος ὅθεν νῦν, καταξίωσον κάμῃ φρονεῖ τὰ κρείττονα.

Ὅμβρησον κάμοί, τῆς σῆς χάριτος Ἀρκάδιε, ὑετὸν καὶ ἀμαρτίας μου κλεινέ, ἀποξήρανον ὄμβρήματα πρεσβείαις σου.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν, Ἰωάννη παρακλήσεσι, καὶ ἐκ νόσου κατωδύνου ζοφεράς, ἀπολύτρωσαι ἡμᾶς ταῖς σαῖς ἐντεύξεσι.

Θεοτοκίον.

Λάμψον μοι τὸ φῶς, μετανοίας τὸ γλυκύτατον, Θεοτόκε ἢ τὸ ἄστεκτον τὸ φῶς,

οίκουμένης ἀνατείλασα τοῖς πέρασιν.

Ῥδὴ ς´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἰσχύϊ, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἀκηδίας πῦρ κατάσβεσον Πάτερ, σοφὲ Ἀρκάδιε τὸ κατακαῖον, τῶν ἱκετῶν σου ψυχῶν τὰ ἐνδότερα, ὁ κατασβέσας τοῖς κρουνοῖς, τῶν δακρύων σου πῦρ ἅπαν βρότειον.

Τῇ χάριτι, Ξενοφῶν θεσπέσιε, τοῦ Χριστοῦ ἀτμίδα πάντα ἠγήσω, καὶ εἰς Αὐτὸν τὸν σὸν νοῦν περιφέρων, τὰς τοῦ βεβήλου διώλεσας φάλαγγας· διὸ καὶ πάντας βοηθεῖς, μηχανὰς τὰς τοῦ ὄφεως λύσασθαι.

Ἐν Κρίσεως, τῇ ἡμέρᾳ Ἁγίε, ἀρωγὸς ἡμῖν γενοῦ Ἰωάννη, καὶ ἐκ δικαίας ἡμᾶς καταδίκης, ταῖς σαῖς θερμαῖς ἱκεσίαις ἐκλύτρωσαι, ὁ δι' ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἐκουσίως πολίσας τὴν ἔρημον.

Θεοτοκίον.

Τρυχόμενοι, ὑπὸ νόσων Δέσποινα, ἀνιάτων καὶ παθῶν ἀκαθάρτων, τῇ ἀντιλήψει Σου πάντες θάρροῦμεν, καὶ ἐκλαμβάνομεν ἴασις τάχιστα· ᾧ κολυμβήθρα Σιλβάμ, τῆς Καινῆς Διαθήκης τῆς χάριτος.

Διάσωσον, ᾧ συνοδεία ὀλβία τοῦ Ξενοφῶντος, σοὺς ἱκέτας ἐκ συμφορῶν κινδύνων καὶ θλίψεων, ὡς χάριν εὐροῦσα παρὰ Κυρίου.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσιαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐμάρειαν ρέουσας, καὶ τὰς προσκαίρους τιμάς, ἠρνήθητε χαίροντες, καὶ μοναζόντων χοροῖς, σοφοὶ ἠριθμήθητε. Κύριον δυσωπεῖτε, Ξενοφῶν Ἰωάννη, σὺν θείῳ Ἀρκαδίῳ, καὶ Μαρία ἀπαύστως, δοθῆναι τοῖς εὐσεβέσιν ἄμετρον ἔλεος.

Προκείμενον.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια´ 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις

ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν• ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Σῶν Ὁσίων πρεσβείαις Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἑλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἑλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β' . Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ξενοφῶν Μαρία τε, θεοφιλὲς Ἰωάννη, καὶ κλεινὴ Ἀρκάδιε, βότρυες γλυκύτατοι, θείας χάριτος, ἀσκητῶν πρότυπα, ῥόδα μυρίπνοα, ἐν σπηλαίοις ἐξανθήσαντες, μὴ μὲ ἐάσητε, τὸν ὑμῶν ἰκέτην συνέχεσθαι, τῷ κλύδωνι τῶν θλίψεων, καὶ τῶν ζοφερῶν περιστάσεων, ἀλλὰ δυσωπεῖτε, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην καὶ Θεόν, ἐκ χαμαιζήλου λυτρώσασθαι, πόθου με τὸν δείλαιον.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαό σου...

Ῥοδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Αἶροντες τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων, τῆς ἀσκήσεως Πατέρες ἐν ἐρήμῳ, πρὸς νομὰς θεϊκὰς ἀνήλθετε βοῶντες· εὐλόγητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰλεως Ξενοφῶν γενοῦ μοι, καὶ καθάρισον ψυχῆς μου σηπεδόνας, ὁ ἀσκήσει στερῶν καὶ ἰσαγγέλῳ βίῳ, καθάρας τὸ ἱμάτιον, τῆς ψυχῆς σου ἐν σπηλαίῳ.

Χάριν παρὰ Κυρίου εὗρες, θεραπεύειν τὰ ἐπώδυνα τὰ ἔλκη, τῶν σωματῶν ἡμῶν καὶ τῶν ψυχῶν θεόφρον, τοῦ Ξενοφῶντος σύμβιε, ὑπερένδοξε Μαρία.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου, ἐκ βυθοῦ ἐξάγαγέ με ἀπωλείας, καὶ πρὸς ἄκλυστον Σὺ ὁδήγησόν με ὄρμον, τῆς μετανοίας ἵνα Σε, ἀνυμνῶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ ἡ´. Τὸν Βασιλέα.

Ῥανίδασ στάξον, ὑπακοῆσ τῆ ψυχῆ μου, Ἰωάννη καὶ ἀνύψωσον τὸν νοῦν μου, πρὸς τὰ θεῖα ἅπερ, ἐπόθησασ ἐν βίῳ.

Ἀμέμπτου βίου, θεοειδῆσ συνοδεία, ἀναβάσεισ τὰσ σεπτὰσ ὑπόδειξόν μοι, ἵνα τῆσ μερίδοσ, τῶν σωζομένων τύχῳ.

Λύτρωσιν δόσ μοι, ἐκ ψυχοφθόρων σφαλμάτων, Ξενοφῶν τῷ προσιόντι σοι ἐκ πόθου, καὶ γεραίροντί σε, ὡσ καύχημα ἀζύγων.

Θεοτοκίον.

Ἀπεγνωσμένῳ, ἐκ τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων, Ἀειπάρθενε γενοῦ μοι ὁδηγία, καὶ πρὸς εὐηθεία, τὰσ τρίβουσ ἴθουνόν με.

Ἦδὴ θ´. Κυρίωσ Θεοτόκον.

Μνημόνευε ἀπαύστωσ, Ξενοφῶν φωσφόρε, τοὺσ ὀλοτρόπῳ σπουδῆ σοι προστρέχοντασ, καὶ οἷα γνήσιον φίλον Θεοῦ δοξάζοντασ.

Περισπασμοῖσ ποικίλοισ, βλαβεροῖσ ὀ τάλασ, περιπεσῶν ὧ Ἀρκάδιε δέομαι, σαῖσ ἱκεσίαισ εἰρήνην ψυχῆσ μοι δώρησαι.

Ἡλίου λαμπροτέρα, ἡ σὴ πολιτεία, ὧ Ἰωάννη τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψε, φωταγωγοῦσα τὰσ τρίβουσ τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Στεφάνοισ ἀφθαρσίαισ, στέψον τοὺσ Σοὺσ δούλουσ, τοὺσ Σὲ γεραίροντασ Κόρη πανύμνητε, καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Σου ἀεὶ δοξάζοντασ.

Ἄξιον ἐστίν ὡσ ἀληθῶσ, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτωσ τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν τὴν ὄντωσ Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα μεγαλυνάρια,

Χαίροισ αὐταδέλφων δυὰσ κλυτή, θεῖε Ἰωάννη, καὶ Ἀρκάδιε θαυμαστέ· χαίρετε Μαρία, καὶ Ξενοφῶν συνάμα, σεπτὴ ἐκείνων ρίζα, ἡ ἀγλοάκαρποσ.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν ἐν χορῷ, τὴν σεπτὴν δυάδα, Ξενοφῶντα τὸν εὐκλεῆ, σὺν τῆ θεοφόρῳ, Μαρίᾳ τῆ συμβίῳ, αὐτοῦ ὡσπερ κανόνασ, αὐταπαρνήσεωσ.

Χαίροις πανσεβάσμιε ξυνωρίς, μάκαρ Ἰωάννη, καὶ Ἀρκάδιε γεραρέ, αὐταδέλφων κλέος, ὠραῖσμα ἐρήμου, καὶ πολισταὶ σπηλαίων, θεοειδέστατοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι,

καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὖσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὖσπλαχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία

τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ξενοφῶντα τὸν δίκαιον εὐφημήσωμεν, σὺν τῇ συμβίῳ Μαρία τῇ ταπεινῇ καὶ σεμνῇ, καὶ υἱῶν αὐτοῦ δυάδα τὴν θεόσδοτον, τὸν Ἰωάννην τὸν κλεινόν, καὶ Ἀρκάδιον ὁμοῦ, τοὺς στύλους τῆς εὐσεβείας, οὓς κατέχομεν νῦν ἰκέτας, καὶ πρεσβευτὰς ἡμῶν θερμοὺς πρὸς Κύριον.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς·

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας, τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῇ ὑμῶν στερόρᾳ μεσιτεία, ἐλευθερώσατε, Ξενοφῶν Ἀρκάδιε πανοσιώτατοι, Ἰωάννη Μαρία τε τῆς χάριτος ῥόδα, ἐκ τῆς τοῦ ἀλάστορος δολίας ἐπιβουλῆς, ἵνα ἐν ἀμώμῳ καρδίᾳ, τὰ ὑμῶν λαμπρὰ ἀνυμνοῦμεν, ἐν ἐρήμῳ Ὅσοι παλαίσματα.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.